

PALM- OF PASSIEZONDAG

Evangelie: Matteüs 21, 1-11

JEZUS, DE LIJDENDE KONING

Palmliturgie

Lezing uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs.

- Verteller: Jezus en zijn leerlingen waren dicht bij Jeruzalem.
Ze gingen de Olijfberg op aan de kant van Betfage.
Toen stuurde Jezus twee van hen voor zich uit met de opdracht:
- Jezus: "Ga naar het dorp, daar vóór jullie.
Het eerste wat je er zult vinden is een ezelin
die staat vastgebonden samen met een veulen.
Maak die los en breng ze bij Mij.
En als iemand er jullie iets over zegt,
dan moet je antwoorden:
De Heer heeft ze nodig, maar Hij zal ze gauw terugsturen".
- Verteller: Dit gebeurde, opdat zou uitkomen wat de profeet had gezegd:
- Profeet: "Zeg aan de dochter van Sion:
Kijk, jullie Koning komt naar jullie toe,
vriendelijk en zittend op een ezel,
op een veulen, het jong van een lastdier."
- Verteller: De leerlingen gingen op weg
en deden wat Jezus hun had opgedragen.
Ze brachten de ezelin met haar veulen,
legden er hun mantels op en Hij ging erop zitten.
Veel mensen uit het volk
legden hun mantels neer op de weg.
Anderen bedekten de weg met takjes
die ze van de bomen hadden gesneden.
De mensen kwamen dicht om Hem heen,
en zongen luid:
- Mensen: "Hosanna, Zoon van David,
Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer!
Hosanna in den hoge!"
- Verteller: Toen Hij Jeruzalem binnentrok, werd de hele stad opgewonden.
De mensen vroegen:
- Mensen: "Wie is dat?"
- Verteller: Het volk antwoordde:
- Mensen: "Dit is de profeet Jezus uit Nazaret in Galilea."
- Verteller: Woord van de Heer.

Korte versie van het lijdensverhaal volgens Matteüs

Vers voor het evangelie (Fil. 2, 8-9)

Christus is voor ons gehoorzaam geworden tot de dood,
tot de dood aan het kruis.

Daarom heeft God Hem hoog verheven
en Hem de Naam verleend die boven alle namen is.

Het lijdensverhaal van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs. (Mt. 27, 11-54)

Verteller: Toen Jezus voor Pontius Pilatus stond,
vroeg deze gouverneur hem:

Pilatus: Bent U de Koning van de Joden?

Verteller: Jezus antwoordde:

Jezus: “Het is, zoals u zegt”.

Verteller: Maar Hij gaf helemaal geen antwoord
op de beschuldigingen
die de hogepriesters en de oudsten tegen Hem uitspraken.
Toen zei Pilatus tegen Hem:

Pilatus: Hoort U niet
waarvan ze U allemaal beschuldigen?”

Verteller: Maar Hij gaf geen enkel antwoord meer.
Dat verbaasde de gouverneur heel erg.

Het was gebruikelijk
dat de gouverneur bij een feest één gevangene vrijliet.
Het volk mocht hem uitkiezen.

Er zat toen juist een berucht man gevangen.

Hij heette Barabbas.

Omdat de mensen nu toch bijeen waren,
zei Pilatus tegen hen:

Pilatus: “Wie zal ik voor jullie vrijlaten?

Wie willen jullie:

Barabbas of Jezus, die Christus genoemd wordt?”

Verteller: Pilatus wist heel goed dat ze Jezus hadden overgeleverd,
omdat ze jaloers waren.

Tijdens de rechtzitting
stuurde zijn vrouw hem een boodschap:

Vrouw: “Houd je erbuiten. Die man is rechtvaardig.

Vannacht heb ik in mijn droom
veel leed gehad om Hem.”

Verteller: Maar de hogepriesters en de oudsten
haalden het volk over om te kiezen voor Barabbas
en om Jezus te laten doden.

De gouverneur vroeg nu opnieuw:

Pilatus: “Wie van de twee moet ik volgens jullie vrijlaten?”
 Verteller: Ze zeiden:
 Volk: “Barabbas!”
 Verteller: Pilatus vroeg aan hen:
 Pilatus: “Wat moet ik dan doen met Jezus,
 die Christus genoemd wordt?”
 Verteller: Allemaal riepen ze:
 Volk: “Kruisig Hem!”
 Verteller: Hij zei opnieuw:
 Pilatus: “Maar wat heeft Hij dan verkeerd gedaan?”
 Verteller: Zij schreeuwden nog harder:
 Volk: “Kruisig Hem!”
 Verteller: Pilatus merkte dat hij zo niet verder kwam.
 Het volk werd alleen maar onrustiger.
 Hij liet water brengen
 en voor de ogen van het volk waste hij zijn handen,
 terwijl hij zei:
 Pilatus: “Ik heb geen schuld aan het bloed van deze rechtschapen man.
 Zien jullie zelf maar wat je doet.”
 Verteller: Het volk riep:
 Volk: “Laat zijn bloed maar neerkomen
 op ons en op onze kinderen.”
 Verteller: Toen gaf hij het volk zijn zin en liet Barabbas vrij.
 Maar Jezus liet hij geselen.
 Daarna gaf hij Hem over om gekruisigd te worden.

Toen namen de soldaten van de gouverneur Jezus mee
 naar het gerechtsgebouw.
 Ze haalden er de hele afdeling bij.
 Zij trokken Hem zijn kleren uit
 en hingen Hem een rode mantel om.
 Ze vlochten een doornenkrans,
 zetten die op zijn hoofd,
 gaven Hem een rietstok in zijn rechterhand,
 vielen voor Hem op de knieën
 en zeiden spottend:
 Soldaten: “Wees gegroet, koning van de Joden!”
 Verteller: Ze spuwden op Hem,
 pakten de rietstok en sloegen Hem op het hoofd.
 Nadat ze Hem zo bespot hadden,
 namen ze de mantel weer van Hem af,
 trokken Hem weer zijn eigen kleren aan
 en voerden Hem weg om Hem te kruisigen.
 Bij het verlaten van de stad

kwamen ze een zekere Simon tegen,
een man uit Cyrene.
Ze dwongen hem om het kruis
van Jezus te dragen.
Toen kwamen ze aan op de plaats
die Golgota heet.
Dat betekent 'Schedelplaats'.
Daar lieten ze Hem wijn drinken
die vermengd was met bittere kruiden.
Hij proefde ervan maar wilde niet drinken.
Ze sloegen Hem aan het kruis
en dobbelden om zijn kleren onder elkaar te verdelen.
Ze bleven daar zitten om de wacht bij Hem te houden.
Boven zijn hoofd hadden ze een opschrift bevestigd.
Daarop stond de reden van zijn veroordeling:
'Dit is Jezus, de koning van de Joden.'
Samen met Hem werden twee rovers gekruisigd:
de een rechts, de andere links naast Hem.
Voorbijgangers spotten met Jezus;
en zeiden hoofdschuddend:

Voorbijgangers: "U daar, die de Tempel afbreekt
en in drie dagen opbouwt!
Red Uzelf als U de Zoon van God bent,
en kom van het kruis af!"

Verteller: Ook de hogepriesters, de schriftgeleerden en de oudsten
spotten zo met Hem en zeiden:

Priesters: "Anderen heeft Hij gered,
maar zichzelf redden kan Hij niet.
Als Hij toch de koning van Israël is,
dat Hij dan maar van dat kruis afkomt:
dan zullen wij in Hem geloven.
Hij heeft zijn vertrouwen in God gesteld:
dat Die Hem dan maar bevrijdt
als Hij Hem zo goed vindt!
Hij heeft toch gezegd: 'Ik ben de Zoon van God!'"

Verteller: Ook de rovers die met Hem gekruisigd waren
beledigden Hem met hun spot.

Vanaf het zesde tot aan het negende uur
Werd het duister over het hele land.
Rond het negende uur riep Jezus met luide stem:

Jezus: "Eli, Eli, lama sabachtani!"

Verteller: Dat betekent:

Jezus: Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?

Verteller: Sommigen die erbij stonden en het hoorden, zeiden:
Omstanders: “Hij roept om Elia!”
Verteller: Meteen haalde iemand van hen een spons,
doopte die in zure wijn,
stak hem op een rietstok
en wilde Hem ervan laten drinken.
Maar anderen zeiden:
Omstanders: “Niet doen!
We willen eens zien of Elia Hem komt redden.”
Verteller: Jezus slaakte opnieuw een luide kreet
en gaf de geest.

*(Uit eerbied en dankbaarheid voor Jezus' dood aan het kruis
knielen wij allen korte tijd, in stilte biddend)*

Op dat ogenblik
scheurde het voorhangsel van de Tempel middendoor.
De aarde beefde.
De rotsen spleten uiteen.
De graven gingen open
en de lichamen van veel gestorven, heilige mensen
stonden op uit de dood.
Na zijn verrijzenis kwamen zij uit de graven
en gingen naar de heilige stad
en verschenen daar aan veel mensen.
De honderdman en de andere wachters bij Jezus
zagen de aardbeving en wat er allemaal gebeurde
en werden daardoor heel erg bang.
Ze zeiden:
Soldaten: “Werkelijk, Hij was de Zoon van God.”
Verteller: Woord van de Heer.